నిజముర కృష్ణా...!

- కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

"**అయ్యో అవునా** " అని శ్యాంవైపు చూస్తూ అన్నాను,

"మేడంకి ఫోన్ చేసి ఇన్ఫామ్ చేసెయ్యి శ్యాం. ఆవిడ, మిగతా టీం వాళ్ళెంత సతాయించినా, ఒంట్లో బాలేని మనిషిని ఏం ఇంక్వైరీ చేస్తాము చెప్పు? అంతేకద్సార్?" అన్నాను చౌదరినికూడా మా సంభాషణలో కలుపుకుంటూ.

శ్యాం కంగారుగా చూశాడు, " సర్లే కృష్ణా ఇక చాలు, అవన్నీ రూమ్ కి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందాంలే. సర్ టైమ్ వేస్ట్ చెయ్యకుండా బయల్దేరితే బాగుంటుంది మనంకూడా" అన్నాడు ఇంక విషయాన్ని తెగేవరకూ లాగకు అన్నట్టుగా నా వైపు చూస్తూ.

"పరవాలేదులెండి, మీ డ్యూటీ మీరూ చెయ్యాలి కదా ఆ మేడమ్ ని చూసాం మేము మహా గట్టి కాండేట్ మాతోనే అలావుందంటే, ఇక మీ అందరి సంగతీ చెప్పొద్దు, చావగొడుతుండచ్చు" అని "జోగేందర్" అంటూ పిలిచాడు తన అసిస్టెంట్ ని.

"ఆ విశ్వేశ్వర్ పండిత్ గారింటి ఫైలుంది కదా. అదే ఆ అమ్మాయి ఎవడితోనో లేచిపోయి, తిరిగొచ్చి, తర్వాత దూకి చచ్చిపోయిన పిల్ల కేసు, తులసి. ఆ ఫైలు తెచ్చి వీళ్ళకి కావల్సిన వివరాలు ఇవ్వు రాసుకుంటారు" చెప్పాడు.

గుండెని ఎవరో కోసినట్టనిపించింది. తులసి గురించి ఇంకెన్నిసార్లు వినాలో ఇవన్నీ, మాకే ఇలా వుంటే పాపం. తులసి తల్లితండ్రుల పరిస్థితి. శాస్త్రి అంకుల్ మాటలు గుర్తొచ్చాయి.

చౌదరి లేచి టోపీ తలపై అమర్చుకుంటూ చెప్పాడు నాకు, "జోగేందర్ మీకు డీటెయిల్స్ ఇస్తాడు, తీసుకోండి, ఏదైనా వుంటే నా నంబర్ కి కాల్ చెయ్యండి, కాస్త అర్జెంట్ వర్క్ మీద వెళ్తున్నాను."

గబగబా తలూపి చెప్పాను, "చాలా థ్యాంక్స్ చౌదరిగారూ, సో కైండ్ ఆఫ్ యూ."

"పరవాలేదు, ఎవరైనా ఇబ్బందిపడుతుంటే చూడలేను కృష్ణగారూ, నా జాబ్ కి సూటయ్యే గుణం కాకపోయినా అలవాటైపోయింది అందరికీ సాయం చెయ్యడం" చెప్పాడతను.

"సో నైస్ ఆఫ్ యూ సర్. మీ లాంటి జెమ్స్ ఇంకా వుండబట్టే పోలీసులంటే ఎంత భయమున్నా, జనాలకి ఇంకా కాస్తైనా గౌరవం మిగిలుంది."

ఆమాటకి చౌదరి ముఖం వెలిగిపోయింది. "అందరూ అంటుంటారనుకోండి కానీ నాకీ పొగడ్తలు నచ్చవు. ఏదో వీలైన సాయం" అన్నాడు ఆనందంగా.

"అలా అనడం మీ మోడెస్టీ సర్" చెప్పాను భక్తిగా ముఖంపెట్టి. మోడెస్టీని హిందీ లో ఏమంటారో తెలియనందుకు కాస్త బాధపడ్డాను. ఇంకాసేపు నాతో భజన కొట్టించుకునే మూడ్ వున్నా టైమ్ లేకపోవడంతో తప్పనిసరై కదిలాడతను.

ౘౘౘ

కోమల్ ముఖంలో కాస్తంత కంగారు తెలుస్తోంది. బెరుకుగా చూపు పక్కకు తిప్పుకున్నాం., తులసి కోసం చేసే ప్రయత్నంలో ఈ అమ్మాయి లైఫ్ కాంప్లికేట్ కాకూడదు.., అలాంటిదేమైనా జరిగితే తులసి మమ్మల్ని జన్మజన్మలకీ క్షమించదు..

మౌనంగా గణేశ ప్రతిమ చుట్టూ ప్రదక్షిణలు మొదలుపెట్టాను, రెండు క్షణాల తర్వాత కోమల్ వచ్చి గరికమాలలూ కొన్ని పువ్వులతో దేవుడిని పూజించసాగింది. అతి కష్టంమీద అడుగులు వేస్తున్నాను. శ్యామ్ కాస్తంత దూరంలో కూర్చుని గమనిస్తున్నాడు.

పూజ పూర్తిచేసుకుని వెళ్లబోతున్న కోమల్ ఆగి, అక్కడున్న చిన్న గంట మోగించి కదిలింది. ఆమె అక్కడ్నుంచి కదులుతూనే, నేను వెళ్ళి వేగంగా నా ప్రదక్షణ ముగించి, గణేశుడి విగ్రహం ముందు నిలిచాను. వణికే చేతులతో దేవుడికి నమస్కరిస్తూ కళ్ళుమాత్రం పైకెత్తి శ్యామ్ వైపు చూశాను. శ్యామ్ కదలలేదు.

అదిరే గుండెని చిక్కబట్టుకుంటూ, నా దగ్గరవున్న చిన్న కవర్లోంచి పువ్వులని తీసి దేవుడిమీద వుంచసాగాను. నా కళ్ళు మాత్రం శ్యామ్ వైపే చూస్తున్నాయి. రెండు క్షణాల తర్వాత శ్యామ్ తల చిన్నగా పరికిస్తూ నిదానంగా లేచి నిలబడ్డాడు.

నేను గాఢంగా వూపిరి తీసుకుని దేవుడికి విగ్రహాన్ని స్పృశించి దణ్ణంపెడుతున్నట్టుగా చేస్తూ విగ్రహం కుడివైపు తడిమాను, చిన్న కాగితం దొరికింది, దానివైపోసారి చూసి చటుక్కున నా పూల కవర్లో పెట్టుకున్నాను. మరోసారి దేవుడికి ప్రణమిల్లే నెపంతో అక్కడింకే పేపర్లూ లేవని కన్ఫర్మ్ చేసుకుని కదిలాను.

కోమల్ వాళ్ళ కుటుంబం హోమం ఏర్పాట్లలో బిజీగా వున్నారు. వారివైపు ఓరగా చూసి బయటకి నడిచాను. చెప్పులు వేసుకుంటున్న శ్యామ్ కేసి కనీసం తిరిగి చూడకుండా హోటల్ దారిపట్టాను. రూమ్ తలుపు తీసి దాదాపు అక్కడున్న సోఫాలో కూలబడ్డాను. టెన్షన్ తో, చెమటలు పట్టి తడిసి ముద్దయ్యానప్పటికే. నా వెనకే శ్యామ్ లోపలికి వచ్చాడు. వాడిదీ అదే పరిస్థితి.

గబగబా నీళ్ళ జగ్ అందుకుని గటగటా తాగాడు.

"దేవుడా! ఇంత టెన్షన్ నా జీవితం మొత్తంలో ఎప్పుడూ పడలేదురా. నీ సంగతేంటి, ఆర్ యూ ఓ.కే?" అడిగాడు.

తలూపాను యాంత్రికంగా. గుండె ఇంకా దడదడా కొట్టుకుంటోంది.

"నీ మొహం ఓ.కే. ఒక్కసారి వెళ్ళి అద్దంలో చూస్కో, ఎలావున్నావో" అంటూ నీళ్ళందించాడు.

నీళ్ళు తాగి జగ్ పక్కనపెడుతూ, "మనకే ఇలా వుంటే పాపం ఆ అమ్మాయి ఎంత భయపడుంటుందో కదూ! పాపం పిచ్చిపిల్ల" అన్నాను కోమల్ ని తలుచుకుంటూ.

"యా. కరెక్టే పాపం చాలా రిస్క్ చేసింది, అన్నట్టూ, ముందు త్వరగా చూడు, ఏం డీటైల్స్ వున్నాయో ఆ పేపర్లో."

తలూపి కవర్లోంచి కాగితం తీసాను. హిందీలో నాలుగు ముక్కలు రాసివుంది.

భయ్యా,

క్షమించండి, అడ్రెస్ దొరకలేదు. ఊరిపేరు మాత్రం గుర్తుంది. రామ్ గడ్. ముక్తేశ్వర్ గుడికి వెళ్ళేదారిలో వచ్చే చిన్న కొండ ప్రాంతం.

"మ్.. పోన్లే కనీసం వూరి పేరన్నా తెలిసింది, చూద్దాం వాట్ బెస్ట్ వీ కెన్ డూ" నిట్టూర్చాను.

"బృందా పోనీ, మన బృందాని ఓసారి శాస్త్రి అంకుల్ వాళ్ల వేరే రిలేటివ్స్ మాట్లాడమంటే ఐ మీన్ సుందరం అంకుల్ కాదు వాళ్ల కజిన్, ఆ లక్ష్మక్క వాళ్ళున్నారు చూడూ, వాళ్ళకైతే పక్కా తెలుస్తుందేమో ఏదైనా ఇన్ఫో ట్రై చెయ్యొచ్చేమో.. ఏమంటావ్?" సాలోచనగా అన్నాడు శ్యామ్.

"మైట్ బీ. వాళ్ళుండేది కూడా హైదరాబాదే కదరా ఓ ట్రయల్ వేస్తే తప్పేంలేదుగా. కాల్ అయితే చెయ్యి బృందాకి అడ్రస్ దొరికితే మంచిదే లేదంటే వూరిపేరైతే మనకి ఆల్రెడీ సహారావాళ్ళూ, పోలీసులూ ఇచ్చిన వివరాల్లో ఎలాగూ వుంది. ఆరోజు సతీష్. ఇప్పుడు కోమల్ కన్ఫర్మ్ చేసింది కూడా అదేగా వెళ్ళి కనుక్కుందాం. మే బీ లోకల్ గా అడిగితే ఏదో ఒకటి తెలియొచ్చులే" చెప్పాను.

"అడ్రెస్ దొరికిందిగా బృందా?" ఆత్రంగా అడిగాడు శ్యామ్. తులసి వున్న ప్లేస్ వివరాలూ, జగదీష్ బిజినెస్ చేసిన ప్లేస్ వివరాలూ, ఏవి దొరికితే అవి లక్ష్మక్క దగ్గర్నుంచి తీసుకోమని తోసాం బృందాని. తప్పలేదు. ఏం చేస్తాం ఊళ్ళ పేర్లు తప్ప ఎక్కడా పూర్తి వివరాలు దొరకలేదు. ఆవిడే అటు తులసీ వాళ్ళకీ, జగదీష్ వాళ్ళకీ కూడా కామన్ బంధువు, ఓవిధంగా వారి పెళ్ళి కుదిరింది కూడా ఆవిడ వల్లే.

"ఇక చాలురా." స్పీకర్ లోవున్న ఫోన్ లోంచి జీరగా ధ్వనించింది బృంద గొంతు. "తెలుసుకున్నది చాలు. వచ్చెయ్యండిక. తులసి గురించి ఇంకేం చెయ్యొద్దు. ఏమీ తెలుసుకోవక్కర్లేదు" ఏడుపాపుకుంటూ చెప్పింది బృంద.

"ఏమైంది చిన్నీ? ఎవరైనా అంటే ఎవరైనా, ఏమైనా అన్నారా?" భయంగా, దిగులుగా అడిగాడు.

"వాట్ మోర్ కెన్ వీ ఎక్స్పెక్ట్?" బృంద గొంతులో విషాదం తొణికిసలాడింది "అందరూ చాలా చీప్ గా మాట్లాడుతున్నారు శ్యామ్ వినడం చాలా చాలా కష్టంగావుంది. తులసి తప్పే చేసిందో, ఒప్పే చేసిందో తన గురించి అందరికీ గుర్తు చేసి మరీ తిట్టించడం ఘోరంరా. చాలింక. మీరిద్దరూ తిరిగి వచ్చెయ్యండి."

"ఏం జరిగింది?", మరోసారి అడిగాడు శ్యామ్ వాడిపోయిన ముఖంతో.

"తననొక క్యారెక్టర్ లెస్ పర్సన్ లాగా, చాలా పెద్ద నెరజాణ అన్నట్లుగా మాట్లాడుతున్నారా అందరూ, చాలా దగ్గర బంధువులూ, వాళ్లు కూడా. పైగా అతడెవరో అతనిగురించిగానీ, జగదీష్ గురించి ఎవరికీ పట్టింపులేదురా. అందరి ఇంట్రస్టూ తులసిని చీప్ గా మాట్లాడ్డం గురించీ, అసలామె ఎందుకు పరాయిమగవాడితో సంబంధం పెట్టుకోవలసివచ్చింది అనే విషయం మీద రకరకాల వంకర ఊహలు, వ్యాఖ్యలూ తప్ప ఇంకేం లేవు" దీనంగా చెప్పింది బృంద.

టేబుల్ మీదున్న ఫోన్ ని చూపుడువేలితో నావైపు తిప్పుకున్నాను, "బృందా నేను" అన్నాను నిదానంగా. "విన్నావుగా కృష్ణా. అర్థం చేసుకోండి, ఇంక ఆపెయ్యండి" అంటూ అదే విషయాన్ని రిపీట్ చెయ్యబోతున్న బృంద మాటల్ని కట్ చేస్తూ అడిగాను "ముందు అడ్రస్ చెప్పు బృందా రాసుకుంటాను."

రెండు, మూడు క్షణాల మౌనం తర్వాత నెమ్మదిగా చెప్పింది, "ఊళ్ళపేర్లు తప్ప వాళ్ళకీ ఏం తెలియదట కృష్ణా."

చిన్నగా నిట్టూర్చి చెప్పాను. "పోనీ మేం చూసుకుంటాంలే. ఇకపోతే తులసి గురించి తప్పే చేసిందో, ఒప్పే చేసిందో అన్న ఆలోచన మనలో సైతం కలిగేంతగా తనకి వచ్చిన ఆ అపనిందకి గల కారణం తెలుసుకోకుండా పాసివ్ గా వుండిపోయి, ఏం చేస్తాం అని అనుకుంటూ, అందరిలా సరిపెట్టుకోలేను బృందా.

బట్. డోన్ట్ గెట్ అఫెండెడ్. వెయిట్ చెయ్యి మాట్లాడిన ప్రతి ఒక్కరికీ సమాధానం చెప్పేరోజు తప్పక వస్తుంది. వుంటానూ" చెప్పేసి ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేసి శ్యామ్ వైపు చూసాను.

కామ్ గా లేచి సెల్ తీసి జేబులో వుంచుకుని కదిలాడు శ్యామ్.

"ఇక్కడ. సహారా నుండి వచ్చినది మీరేనా? " అడిగాడా యువకుడు. లోకల్ హిందీ పేపర్ కష్టపడి చదువుతున్న నేను చప్పున పేపర్లోంచి తలెత్తాను.

సన్నగా, పొడుగ్గావున్నాడతను. ముఖంలో చికాకు తెలుస్తోంది.

"ఎస్ ప్లీజ్, మీరెవరు? " అడిగాను.

"మా చెల్లెలు అమాయకురాలు. తనని అనవసరమైన విషయాల్లో కలిగించుకోవద్దంటే వినట్లేదు, దాంతో నాకు మిమ్మల్ని కలవకతప్పట్లేదు" చెప్పాడు కాస్త వుక్రోషంగా.

"ఎక్స్ క్యూజ్ మీ. వన్ మినిట్. అసలు ఎవరు మీరు? మీ చెల్లెలెవరు?" ఆశ్చర్యంగా చూసి సోఫాలోంచి లేస్తూ అడిగాను.

"కోమల్ ప్రధాన్. తెలుసుగా మీకు. కోమల్ బ్రదర్ని నేను. నా పేరు కునాల్ దర్శన్."

"ఓహ్. ఓ.కే. బట్ మీరూ. ఇక్కడా?" సందిగ్ధంగా చూస్తూ అన్నాను.

"రాక తప్పలేదు సర్, ఫోన్ల మీద ఫోన్లు చేసి గొడవచేస్తుంటే, ఏం చేస్తాను? అందుకే వచ్చాను. ఆ అమ్మాయి. అదే ఆ తులసి మా చెల్లెలికి రాసిన వుత్తరాలున్నాయి మా అమ్మగారి దగ్గర. తను చెప్పడానికి భయపడి అవి కాల్చేసాననో, పడేసాననో మీకు చెప్పానని, అలాచేసి తప్పుచేసానని, సారీ చెప్పి, మిమ్మల్ని అర్జెంట్ గా కలిసి ఈ లెటర్లివ్వమని కోమల్ చాలా బ్రతిమాలింది. తను బాధపడకూడదని వాటిని తీసుకుని వచ్చాను" చెప్పాడతను. నమ్మలేనట్టు చూశాను. ఇది వూహించని సాయం.

"తను పిచ్చిది. తెలీక ఇలాంటి విషయాలలో జోక్యం చేసుకుంటోంది. మీరు దయచేసి తన పేరు బయటికి రానివ్వకండి. చచ్చిపోయిన అమ్మాయికి మీరేం న్యాయం చేస్తారో తెలీదుగానీ, బ్రతికున్న వాళ్ళకి అన్యాయం జరక్కుండా చూడండి చాలు.

ఆ అమ్మాయి తులసి, తనతో లెటర్స్ రాసుకునేంత స్నేహం వుందని తెలిస్తే మా చెల్లెలి ముఖం కూడా చూడరు వాళ్ళింట్లో వాళ్లు తన కాపురం సర్వనాశనం అయిపోతుంది. అర్థం చేసుకోండి." బాధగా చెప్పాడతను.

"ప్లీజ్ మిస్టర్ కునాల్ ముందు మీరు కూర్చోండి." అన్నాను.

తల అడ్డంగా తిప్పాడు. "లేదు వెళ్తాను సర్. తీస్కోండి" అంటూ జేబులోంచి ఓ కవర్ తీసి నాకు అందించబోయాడు.

Post your comments